

Stationsforstanderen og et Par Købmænd i Kroens Sofastue til en Slags Klub, hvortil ogsaa han var bleven indbudt. Her sad man omkring et Bord under en søvrig Hængelampe og røg Tobak og læste Aviser og drak Toddy. Af og til kom der en Samtale igang, idet man drøftede Avisernes Indhold; og neppe noget Sted paa Jorden blev Verdensbegivenhederne behandlet med større Overlegenhed end ved dette Aftensæde i den jyske Landsbykro. Realskolebestyreren var Klubbens prægede Aand. Han var en Mand paa et halvhundrede Aar med en Del spredte Kundskaber, som han i en Diskussion forstod at anvende med en vis Slagfærdighed. Han var gammel Student og cand phil., havde ogsaa engang gjort et mislykket Forsøg paa at spille en Rolle som Politiker og var nu havnet i denne Afkrog af Landet som Leder af en Drengeskole med fyrretyve Elever. Det var for denne Mand en personlig Tilfredsstillelse at forringe Betydningen af alt, hvad der havde haft det Held at vække Opmærksomhed omkring i Verden. Krigsforviklinger, Nordpolsrejser, betydningsfulde Begivenheder i Videnskabens eller Kunstens Verden. Fagforeningsbevægelsen og Arbejderstandens vældige Opmarsch, alt vakte kun en overbærende Medynk hos ham. Selv Tidens store tekniske Fremgang, som dog Bønderne fulgte med barnlig Undren, imponerede ham aldeles ikke.

„Nu ja,“ sagde han en Aften, da Aviserne havde bragt en Meddelelse om den nylig opfundne Telefon, om hvis Indretning og Virkemaade Per havde maattet give en nærmere Forklaring. „Det er egentlig ufatteligt, at en saadan Opfindelse ikke er gjort for længe siden. Det er i Grunden aldeles latterligt, at jeg ikke kan sidde her og ganske rolig samtale med en Mand i Kina, ja ikke alene samtale med ham, men se ham, føle ham, lugte ham. Og saadan er det jo paa alle Omraader. Vi er syv Døgn om at naa fra Evropa til Amerika. Det er jo aldeles beskæmmende! Vi burde være højst syv Timer om det Stykke Vej. Vi burde med andre Ord kunne komme fra København til New York mellem Frokost og Middag. Først naar vi er naaet saa vidt, tager jeg min Hat af for Naturvidenskaben.“

Ogsaa Apotekeren holdt af at høre sig selv tale, skønt han gerne standsede midt i sine Sætninger, fordi han ikke vidste, hvad han skulde sige. Stationsforstanderen, en afskediget Officer, underholdt sig derimod mest med sit Glas, mens de to